

GEOLOGISESTI TAI GEOMORFOLOGISESTI ARVOKAS KOHDE VANHA SAVENOTTOPAikka, RUUTINKOSKI (25-003)

Pinta-ala
(kartalta) 0,36 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

3

Geologinen arvo: pieni

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Kuoppia, joihin on muodostunut lampia.

Sijainti: Haltiala, Ruutinkosken alapuolisen suvannon eteläpuolen lammet. Kaksi lampea alueella 50 m x 100 m. Mahdollisesti vanhoja savikuoppia. Tila 2015 hyvä.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Kallioperän ja maaperän arvokkaat luontokohteet Helsingissä
Tekijä	Antti Salla
Sarja	Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 6/2004
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2004
Linkki	Linkki

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

ARVOKKAAT KASVILLISUUS- JA KASVISTOKOhteet TULVALAMMIKKO HALTIALAN TILAN LUONA (12/93)

Pinta-ala
(kartalta) 0,36 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

II

huomattavan arvokas

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

KUVAUS- JA LAJITIEDOT: Kohde on pieni, hyvin rehevä, umpeenkasvava lammikko, jota Vantaanjoen tulvat ajoittain ruokkivat. Lammikon tiheää kasvillisuutta luonnehtivat rantakukka, keltakurjenmiekka, leveäosmankäämi, viitakastikka, kurjenjalka, mesiangervo, ruokohelpi, järvikorte, punakoiso, haarapalpakko, rantamatara ja vesihierakka seassaan muun muassa liereäsara (melko runsas), pullosara, lännenmaarianheinä, solmuvihvilä, myrkkyykeiso, purolitukka, nuokkurusokki, terttualpi, luhtalemmikki, konnanleinikki ja vedenkalvon pikkulimaska. Osaa lammikosta ympäröi kiiltopajuvyö; myös halava kasvaa lammikon laidalla.

ARVOLUOKKA: II (Helsingissä erittäin uhanalainen laji liereäsara). Lisäarvoina kohteen luonnontilaisuus ja kasvillisuustyyppin edustavuus (ruoho- ja heinäluhta).

RAJAUKSEN PÄIVITYS V. 2005: Rajausta on hieman supistettu poistamalla kohteesta sen pohjoispuolisen mäen puistorinnettä.

TAPAHTUMAT

Pvm 28.02.2006

Tapahtumatyyppi Päivitys

Kuvas Kohteen rajausta ja tietoja on päivitetty. Päivityskartoitus on tehty vuonna 2005.

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

ARVOKKAAT KASVILLISUUS- JA KASVISTOKOhteet KELLARIMÄEN KEDOT (11/93)

Pinta-ala
(kartalta) 0,51 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

II

huomattavan arvokas

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

KUVAUS- JA LAJITIEDOT: Mäen länsireunassa ja lounaisrinteellä on kasvistoltaan varsin rikkaita ketoja, jotka lienevät hyvinkin vanhan maatalouden synnyttämiä eli oikeita perinnebiotooppeja. Ketojen kasvistoon kuuluvat muiden muassa ahokissankäpälä, lituruoho, mäkiarho, kevätkinsimö, tanakkasilmäruoho, ruusuruoho, huopakeltano, litteänurmikka, saksanhanhikki, aholeinikki, suppujäsenruoho, kevättaskuruoho, peurankello, ketotädyke, kevättädyke, mäkivirvilä ja keto-orvokki.

ARVOLUOKKA: II (valtakunnallisesti silmälläpidettävä laji ja Helsingissä erittäin uhanalainen laji). Lisäarvoina Helsingissä silmälläpidettävä laji aholeinikki ja Helsingissä muuten huomionarvoiset lajit ketotädyke, kevättädyke ja mäkiarho.

ARVON YLLÄPITO: Kohde on kiireellisen hoidon tarpeessa umpeenkasvun pysäyttämiseksi. Mäen länsipäässä Kuninkaantammentien pohjoispuolella ketoa on supistettu nurmikoittamalla ja puita istuttamalla. Näin ei tule tehdä vielä säästyneille kedoille.

RAJAUKSEN PÄIVITYS V. 2005: Rajausta on tuntuvasti supistettu vain varsinaisen ketoalueen kattavaksi.

TAPAHTUMAT

Pvm 31.12.2012

Tapahtumatyyppi Päivitys

Kuvaus Kohteen kuvauksen kohtaa Arvoluokka on muutettu v. 2012 arvoluokkapäivityksessä. Itse arvoluokka ei ole muuttunut. Lisätietoa aineistokuvauksessa.

Pvm 28.02.2006

Tapahtumatyyppi Päivitys

Kuvaus Kohteen rajausta ja tietoja on päivitetty. Päivityskartoitus on tehty vuonna 2005.

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

ARVOKKAAT KASVILLISUUS- JA KASVISTOKOhteet VANTAANJOEN AHDE PITKÄKOSKEN JA RUUTINKOSKEN VÄLILLÄ (10/93)

Pinta-ala
(kartalta) 6,98 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I
hyvin arvokas
[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

KUVAUS- JA LAJITIEDOT: Jokiahdetta luonnehtivat kasvistollisesti rikkaat ja pääosin hyvin säilyneet erityyppiset lehdot ja isojen ojien suiden rinteiden viljavat niityt. Lehtojen kasvistoon kuuluvat mm. Helsingissä harvinaiset lehtosinijuuri (hyvin runsas), suokeltto, mustakonnanmarja, tesmayrtti, kevätlinnunsilmä ja isokäenrieska sekä yleisemmät purolitukka, lehtopalsami, lehtokorte, koiranvehnä, kevätlehtoleinikki, lehtotähtimö, mukulaleinikki, kevätlinnunherne, sinivuokko, tesma, lehtokuusama, pähkinäpensas ja koiranheisi. Ojakurujen pohjilla ja seinämillä kasvavat mm. mätässara, törrösara, hakarasara, korpinurmikka ja lehto-orvokki.

ARVOLUOKKA: I (valtakunnallisesti silmälläpidettävä laji korpinurmikka, Helsingissä erittäin uhanalainen laji mätässara, Helsingissä vaarantuneet lajit tesmayrtti, törrösara ja yksi muu laji sekä huomattavat lisäarvot). Lisäarvoina Helsingissä silmälläpidettävät lajit lehto-orvokki, kevätlinnunsilmä, suokeltto ja lehtosinijuuri, Helsingissä muuten huomionarvoiset lajit mustakonnanmarja, kevätlinnunherne, lehtokorte, lehtokuusama, lehtopalsami, lehtotähtimö ja pähkinäpensas sekä kohteen hyvä luonnontilaisuus, monipuolisuus, kasvillisuustyyppien edustavuus ja laajuus (pituus).

ARVON YLLÄPITO: Kohde sopii Pitkälänkosken ja Ruutinkosken luonnonsuojelualueet luontevasti yhdistäväksi ja niitä täydentäväksi luonnonsuojelualueeksi, jolla liikkumista rajoitetaan samaan tapaan kuin ao. alueilla (etenkin kalastuspaikat!).

RAJOITUKSET JA SUOSITUKSET: Tarpeetonta kulkemista kohteessa on syytä välttää herkästi haavoittuvien kosteikkopintojen takia.

TAPAHTUMAT

Pvm	31.12.2012
Tapahtumatyyppi	Päivitys
Kuvaus	Kohteen kuvauksen kohtaa Arvoluokka on muutettu v. 2012 arvoluokkapäivityksessä. Itse arvoluokka ei ole muuttunut. Lisätietoa aineistokuvauksessa.

Pvm	28.02.2006
Tapahtumatyyppi	Päivitys
Kuvaus	Kohteen tietoja on päivitetty. Päivityskartoitus on tehty vuonna 2005.

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

KÄÄPÄKOHTEET JA ORVAKKAKOHTEET HALTIALANMETSÄN POHJOIS- JA KOILLISOSAT (5/2023)

Pinta-ala
(kartalta) 43,18 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I
Hyvin arvokas kääpäalue
[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Selvitysalue kattaa kaikki Keskuspuiston pohjoisimmat metsät, jotka eivät ole aiemmin olleet kääpäselvityksen kohteina. Kyseessä ovat siis suurta Haltialan suojelualueetta ympäröivät metsät pohjoisessa ja koillisessa Niskalasta Pitkäkoskelle. Teknisesti kyse on samasta Keskuspuiston metsämassiivista kuin suojelualuekin, mutta koska kohde on inventoitu vasta nyt, voidaan se raportoinnin selkeyden vuoksi esittää tässä omana kohteenaan. Niskalan eteläinen metsikkö rajautuu kokonaan peltoihin, ja pohjoisempi metsikkö rajautuu peltoihin ja ulkoilureitteihin. Päärajauksessa on siis metsiä, jotka rajautuvat suoraan Haltialanmetsän ls-alueeseen, Haltialan aarnialueen suojelualueen pohjois- ja itäpuolisia metsiä sekä metsiä, jotka sijaitsevat aarnialueen ja Niskalan arboretumin ls-alueen välissä.

Alueen metsät ovat pääosin kuusivaltaisia tuoreita ja lehtomaisia kankaita varsin suurella lehtipuuosuudella. Lähinnä metsiköiden reunoilla on myös lehtipuuvaltaisia lehtoja, osa näistä varsin luonnontilaisia ja puustoltaan monipuolisia.

Kuusilahopuuta on paikoin hyvinkin runsaasti ja kuusilahopuun lajisto on hyvin runsasta, kuten koko Haltialanmetsän alueella. Pitkän listan vanhan metsän kuusilajistoa kruunaa Helsingille uusi laji keltarihmakääpä, jota löydettiin kahdelta rungolta. Paikoin varsinkin rehevimmissä kuusikoissa on syntynyt pienaukkoja, jotka uudistuvat sitten luontaisesti. Niskalan länsipuolisessa metsikössä on kiinnostava esimerkki luontaisesta lehdon avautumisesta ja muuttumisesta lehtipuuvaltaiseksi suuren määrän kuusia kaaduttua pienaukoksi.

Lehtipuusto ja sen lahottajalajisto ovat monipuolisia. Haapaa on sekapuuna ja metsiköiden reunoilla runsaasti, samoin koivua ja harmaaleppää. Haapaa ei vielä ole lahoppuuna erityisen paljon, mutta sen määrä tulee lisääntymään. Helsingille uusi laji karvaorvakka on kiinnostava havainto ja haavan lajisto tulee monipuolistumaan jatkossa. Koivun suhteen jatkumo näyttää olevan kunnossa, iäkkäitä järeitä koivulahopuita löytyy ympäri aluetta. Arboretumin viereisessä lehdossa on pähkinäpensasta, pihlajaa ja tuomea hyvin ja kiinnostavaa lajistoa niillä samoin. Raitaa löytyy myös paikoin runsaastikin tyypillisine lahottajalajeineen. Tervaleppää myös lahoppuuna löytyy lähinnä kohteen keskiosan ojanvarsimetsästä, harmaaleppää ja pihlajaa hieman siellä täällä.

Alueen reunametsät luoteessa ulkoilutiehen rajautuvassa rinteessä ovat toistaiseksi vähälajisempia kuin muut osat käyttöhistoriastaan johtuen. Lahoppuuta on kuitenkin muodostumassa jo lisää, ja jos kaatuvaa järeää puustoa jätetään maastoon, monipuolistuu kohteen lahottajasienilajistokin tulevaisuudessa.

Kalliomänniköitä ja laadukkaita mäntymetsiä on vähän, joten männyn lajistoa on varsin niukasti. Parille kalliomännikkökuviolle on myös aikanaan istutettu vieraslajimäntyjä, joita tosin ollaan ilmeisesti vähitellen hävittämässä.

LAJITIEDOT

Yhteensä 97 kääpälajia (95 vuonna 2023) sekä havaintoja 11 muusta indikaattorilistan kääväkkästä.

Havaintoja 64 indikaattorilistan lajista (62 vuonna 2023), joiden joukossa yksi erittäin uhanalainen, viisi vaarantunutta, kuusi alueellisesti uhanalaista ja seitsemän silmälläpidettävää lajia. Merkittävimpiä havaintoja olivat erittäin uhanalainen risakääpä, vaarantuneet rusovanukka (neljä havaintoa), kalvaskääpä, sitkaskääpä (kaksi havaintoa), karvaorvakka (Helsingille uusi laji), ja karttakääpä, alueellisesti uhanalaiset keltarihmäkääpä (uusi laji Helsingille, kaksi havaintoa), sitruunakääpä, lehtoludekääpä (kuusi havaintoa), harjasorakas (kaksi havaintoa) ja peikonnahka (neljä havaintoa), silmälläpidettävät vuotikankääpä, rustikka, korkkikerroskääpä, laikkukääpä (kolme havaintoa), koivunkynsikääpä, lumokääpä ja rusokantokääpä. Muita havaittuja Helsingissä harvinaisia lajeja olivat rusakonkääpä (kaksi havaintoa), harsukääpä, torvikääpä, kultakurokka ja viherkerikääpä. Lukuisten uhanalaisten kuusella kasvavien lajien lisäksi ruostekäävän (44 havaintoa), rusokäävän (29) ja aarnikäävän (7) havaintomäärät ovat huomattavan korkeita.

Kääpälajien huomattavan suuri lukumäärä kertoo kohteen monipuolisesta ja laadukkaasta lahoppuudesta. Jos mukana olisi ollut enemmän laadukasta mäntymetsää, olisi lajimäärä mennyt todennäköisesti yli sadan. Merkillepantavaa on, että löytyneiden uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien määrä on alueella erittäin korkea, selvästi suurin kaikista vuoden 2023 kohteista, mahdollisesti korkein kaikista Helsingin kääpäkohteista. Tällä perusteella voitaisiin tätä kohdetta väittää kaikkein arvokkaimmaksi vuoden 2023 kohteista. Kaiken kaikkiaan Haltialan metsän asema Helsingin runsaslajisimpana ja arvokkaimpana kääpämetsänä vahvistuu. Östersundomin suuret metsäkohteet pääsevät melko lähelle, mutta varsinkin uhanalaisen kääpälajiston suhteen ne häviävät vielä Haltialan metsälle.

MUUT AIKAISEMMAT KÄÄPÄ- JA INDIKAATTORILAJIEN HAVAINNOT

Alueelta oli raportoitu Laji.fi:n joitakin kiinnostavia havaintoja. Näitä ovat yksi aiempi risakääpähavainto (Miettinen 2019) ja harvinainen orvakka *Tubulicrinis gracillimus* (Miettinen 2021). Paperiludekääpä (Korhonen 2019) ja silkkivyökääpä (Roponen 2009, Kiema 2005) ovat sellaisia kohteelta aiemmin havaittuja lajeja, joita ei tämän vuoden inventoinneissa löydetty. Alueelta on myös jonkin verran Mannisen aiempia havaintoja.

ARVOLUOKKA

Arvoluokka I (Hyvin arvokas kääpäalue)

Arvoluokan I kääpäalue (noin 43 ha) kaikkien viiden alakriteerin perusteella.

Kaikkiaan indikaattorilistan lajeja löytyi hurjat 64 kappaletta, joissa 38 havumetsälajia ja 39 lehtimetsälajia. Nämä ovat hyvin korkeita lukuja alle 50 hehtaarin kohteelle. Myös kaikki uhanalaisiin ja silmälläpidettäviin lajeihin liittyvät kriteerit täyttyvät kirkkaasti, tunnetaanhan alueelta kokonaiset 19 uhanalaista tai silmälläpidettävää kääväkälajia, sisältäen yhden erittäin uhanalaisenkin lajin.

MUITA MERKITTÄVIÄ SELVITYKSEN YHTEYDESSÄ TEHTYJÄ LAJIHAVAINTOJA

Kartoituksen yhteydessä löytyneistä lajeista muita merkittävimpiä ovat kolme erittäin uhanalaisen, erityisesti suojeltavan kantopaanusammalen havaintoa, runsaasti lisää lahokaviosammalrunkoja aiemmin tunnettujen lisäksi, vaarantuneet kuusenokkipielus (kolme havaintoa), aarnisammal (kymmenen havaintoa), korpiohohtosammal (myös erityisesti suojeltava laji), alueellisesti uhanalainen rakkosammal (noin 20 havaintoa), silmälläpidettävät ahokissankäpä ja norjantorvijäkälä sekä luontoarvolajit lahoneulajäkälä, lehtonokkasammal, kantoahohtosammal, karvasahaheltha, otsonsahaheltha, tuoksuvinokas, kantoliuskasammal ja mustaloisikka. Alueelta tunnetaan havainto myös vaarantuneesta lehmspikarista ja joitakin harvinaisehkoja helttasienilajeja.

SELVITYSAJANKOHTA, SELVITYKSEN TEKIJÄ SEKÄ KATTAVUUS

Olli Manninen selvitti lajistoa 4.9., 26.9., 6.10. ja 2.11. yhteensä noin 29 tuntia. Alue tuli riittävällä tarkkuudella tutkituksi, ja alueen lajistosta saatiin hyvä käsitys. Kohde on kuitenkin niin runsaslahoppuustoinen, että enemmänkin aikaa olisi helposti saanut kulumaan, ja lisääkin lajistoa olisi varmasti ollut mahdollista löytää.

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

LEPAKKOKOHOITEET

PITKÄKOSKI - RUUTINKOSKI - NISKALA (42/03)

Pinta-ala 69,23 ha
(kartalta)

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

B

Tärkeä lepakkoalue (2014 kriteeristö)

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

SIJAINTI: Alueeseen kuuluu Vantaanjoen kolme koskea ja jokialueen rantavyöhyke. Lounaassa alue käsittää Pitkäkosken vesilaitoksen eteläisimmän altaan. Alueeseen kuluu myös osa Niskalan arboretumista.

KUVAUS: Pitkäkosken koskijakso käsittää kolme koskea: Pitkäkoski, Niskalankoski ja Ruutinkoski. Kolmella koskella on pituutta yhteensä noin 1400 m, jolla matkalla joki putoaa runsaat kahdeksan metriä. Helsingin puoleisia rantoja reunustaa lehtometsä noin 50–100 metrin levyisenä kaistaleena. Osan metsiköstä muodostavat jopa 120 vuotta vanhat kuuset. Vuoden 2014 kartoitusten perusteella Pitkäkoski–Ruutinkoski–Niskala ympäristöineen on Pohjois-Helsingin arvokkaimpia lepakkoalueita. Alueella on useita koski- ja suvantopaikkoja, vanhoja metsiä, puita ja rakennuksia jotka tarjoavat lepakoille ruokailu- ja suojapaikkoja.

LAJIT: pohjanlepakko, viiksisiipat, vesisiippa, korvayökkö

Vuonna 2003 alueelta tavattiin myös isolepakko.

LISÄTIEDOT: Koskipaikat ovat yleensä hyviä lepakkopaikkoja. Vesisiipat saalistavat koskien akanvirtojen yllä. Pohjanlepakot lentävät joen yllä muutaman metrin korkeudessa. Alue on osittain luonnonsuojelualueena rauhoitettua Niskalan arboretumia, jossa viiksisiipat viihtyvät. Viiksisiipat karttavat valoa, joten alueiden liiallista valaisemista tulisi välttää sulan maan aikana. Lepakkokoloniat ovat alueella todennäköisiä.

Koskien ja joen rantametsät, alueiden vanhat metsiköt sekä rantapuut, tarjoavat myös muille lepakkolajeille erinomaisia suoja-, ruokailu- ja kolonipaikkoja. Pohjanlepakot saalistavat alueen ulkoiluteillä ja koirapuiston ympäristössä.

Niskalan talojen ja Haltialan kartanon lähialueilla lepakot viihtyvät Niskalan talojen pihapiireissä, pikkuteillä ja poluilla sekä peltojenreuna metsiköissä. Erityisesti Haltialan kartanon, karjan laidunalueiden tuntumassa Vantaanjoen käännöskohdasta, sen yläjuoksulle päin, saalistaa runsaasti lepakoita. Uhkana alueella on tarpeeton valaisu ja vanhojen metsien tuhoaminen.

PIILOPAIKKOJEN LUOMINEN: Pitkälaitoksen vesilaitoksen eteläpuolella sijaitsevan eteläisin vesiallas on väliaikaisesti kuivattu, eikä alueella havaittu lepakoita vuonna 2014. Kun vesiallas täytetään uudelleen Kuninkaantammen alueen valmistumisen myötä, voivat vesisiipatkin palata altaan alueelle, mikäli sitä ei valaista liikaa. Tuleviin rakenteisiin voisi sijoittaa piilopaikkoja lepakoille.

TAPAHTUMAT

Pvm	24.10.2022
Tapahtumatyyppi	Kohteen arvotus tai arvon muutos
Kuvaus	Arvoluokittelun tunnus muutettu. Kohteen arvo ei ole muuttunut. Arvoluokitus nyt A, B, C. Aikaisemmin luokittelu oli I, II, III. Jälkimmäiset arvoluokkatunnukset käytössä lepakkotieteellisen yhdistyksen arvoluokituksen mukaisesti arvotetuilla kohteilla. Linkki

Pvm	26.11.2014
Tapahtumatyyppi	Päivitys
Kuvaus	Kohteen rajausta muutettu v. 2014 lepakkoselvityksen rajauksen mukaiseksi.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Helsingin lepakkolajisto ja tärkeät lepakkoalueet vuonna 2014
Tekijä	Terhi Wermundsen, Jarmo Nieminen, Petri Asikainen; Wermundsen Consulting Oy
Sarja	Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston yleissuunnitteluosaston selvityksiä 2014:38
Vuosi	2014
Linkki	Linkki

Raportti

Nimi	Helsingin lepakkolajisto ja tärkeät lepakkoalueet vuonna 2003
Tekijä	Yrjö Siivonen
Sarja	Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 3/2004
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2004
Linkki	Linkki

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

TÄRKEÄT LINTUALUEET NISKALAN PELLOT (75)

Pinta-ala 145,58 ha
(kartalta)

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

2

Arvoluokan 2 linnustokohde

KOHDEKUVAUS

Kohde on Pohjois-Helsingin jokivarren vanhaa agraarikulttuurimaisemaa, jota reunustavat lännessä metsät. Aluetta reunustaa itä- ja pohjoispuolella suojeltu koskimaisema (Vantaanjoen törmä). Niskalan pellot ovat luomuviljelyssä ja kuuluvat Helsingin kaupungille. Alueella on monipuolista viljelyä, paljon sänkeä (suorakylvöä), syysviljoja ja laidunta. Aluetta reunustavat monenlaiset metsiköt – mm. Vantaanjoen pensaikkoiset reunat lisäävät lajistoa. Kaksi tilakeskusta pihapiireineen monipuolistavat linnustoa niin ikään. Alue on myös virkistyskäytössä.

ALUEEN EDUSTAVIN PESIMÄLAJISTO: ruisrääkkä (2), niittykirvinen (8), pikkulepinkäinen (1). Alueen muu merkittävä pesimälinnusto; kiuru (80–120), varpunen (18), keltasirkku (60).

ALUEEN MERKITTÄVÄ LEVÄHTÄVÄ LAJISTO: valkoposkianhi (3000–5000), kapustarinta (20–30), töyhtöhyppä (90–110), suokukko (50–250), heinäkurppa (2–3), tervapääsky (>500), kottarainen (>300).

ALUEEN HUOMIOON OTTAMISEN KANNALTA ON TÄRKEÄÄ: luonnonmukainen viljely pientareineen; monivuotiset nurmet, laitumet ja kesannot; nurmien mahdollisimman myöhäinen (aikaisintaan keskikesä) niitto keskeltä reunoille päin; virkistys ohjaus reiteille.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Helsingin tärkeät lintualueet ja merkittävä lintulajisto 2017
Tekijä	Margus Ellermaa
Sarja	Kaupunkiympäristön julkaisuja 2018:8
Vuosi	2018
Linkki	Linkki

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

TÄRKEÄT LINTUALUEET

PITKÄKOSKI-RUUTINKOSKI (-VANTAANJOEN TÖRMÄ) (86)

Pinta-ala
(kartalta) 54,16 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

2

Arvoluokan 2 linnustokohde

KOHDEKUVAUS

Alue on Vantaanjoen laaksoa, tarkalleen Helsingin ja Vantaan rajalla Helsingin pohjoisosassa. Maisematasolla aluetta reunustavat pellot, mutta aivan joen törmän läheisyydessä on 1980-luvulla perustetut vesistönsuojelun suojavyöhykkeet, jotka alkavat olla paikoin jo varttuvia lehtoja sekoittuen vanhoihin istutusperäisiin puihin. Joen etelätörmää seuraa myös ulkoilupolku.

ALUEEN EDUSTAVIN PESIMÄLAJISTO: rantasipi (11), harmaapäätikka (+, reviiri ylettyy myös Haltialan metsiin), kuhankeitäjä (reviiri tiedossa yhtenä vuonna).

ALUEEN MERKITTÄVÄ LEVÄHTÄVÄ LAJISTO: koskikara (4–5).

ALUEEN HUOMIOON OTTAMISEN KANNALTA ON TÄRKEÄÄ: hyvä veden laatu, virkistyspaineen ohjaus (koskikarat), niittymäisten laikkujen säilyminen; alueen kasviston huomioimiseen painottuva hoitosuunnitelma (Loukkaanhuhta ym. 2005) on pääosin riittävä linnustoakin ajatellen.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Helsingin tärkeät lintualueet ja merkittävä lintulajisto 2017
Tekijä	Margus Ellermaa
Sarja	Kaupunkiympäristön julkaisuja 2018:8
Vuosi	2018
Linkki	Linkki

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

TÄRKEÄT LINTUALUEET HALTIALAN POHJOISET METSÄT (10)

Pinta-ala 120,06 ha
(kartalta)

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

2

Arvoluokan 2 linnustokohde

KOHDEKUVAUS

Alue on pääosin kuusikkoa tai kuusivaltaista sekametsää. Pohjoisreunassa on harvaa kalliomännikköä, vähän avokalliotakin. Lehtimetsää on merkittävämmän läntisessä osassa, joitakin pieniä laikkuja muuallakin. Soistuneita metsiä on jonkin verran, osa niistä on ennallistettu vanhoja ojia patoamalla. Paikoin löytyy pystyyn kuolleita puita ja paikoin myrskyn kaatamia lahoavia runkoja, esim. Pitkälän luonnonsuojelualueella. Alueella on paljon ulkoilupolkuja – paljon enemmän kuin on merkitty peruskarttaan. Alueesta merkittävä osa on ehdolla luonnonsuojelualueeksi (Erävuori ym. 2015).

ALUEEN EDUSTAVIN PESIMÄLAJISTO: pyy (1), harmaapäätikka (+), pohjantikka (+), idänuunilintu (3), pikkusieppo (2), töyhtötiainen (1), hömötiainen (1), punatulkku (5). Muu lajisto: sirittäjä (27).

ALUEEN HUOMIOON OTTAMISEN KANNALTA ON TÄRKEÄÄ: metsän kerroksellinen rakenne, kosteuden säilyminen, vaikeakulkuisten paikkojen luominen tai säilyttäminen virkistyspaineen ohjautumiseksi virallisille reiteille. Pohjantikan kannalta on olennaista pystyyn kuolleiden kuusien riittävyys.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Helsingin tärkeät lintualueet ja merkittävä lintulajisto 2017
Tekijä	Margus Ellermaa
Sarja	Kaupunkiympäristön julkaisuja 2018:8
Vuosi	2018
Linkki	Linkki

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki
Luontotietojärjestelmä

LUONNONSUOJELUALUE RUUTINKOSKEN LEHTO (9)

Pinta-ala 8,64 ha
(kartalta)

Taustakartta Ortoilmakuva

KOHDEKUVAUS

Perinteisen peltomaiseman keskellä sijaitseva Ruutinkoski on monipuolinen luontokohde kosteikkoineen ja lehtoineen.

Koski on 300 metriä pitkä. Se on Vantaanjoen alin luonnontilainen koski. Kosken jälkeisen suvannon rannoilla rehottavat osmankämit, järvikortteet ja palpakot. Rantaniitty on laajalti pajuasterin, näyttävän viljelykarkulaisen valtaama.

Ruutinkosken rinteiden tiheät lehtometsät kuuluvat valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan. Keväällä rinteillä kukkivat vuokot, isokäenrieskat ja pystykiurukannukset ja rannan tulvamailla mukulaleinikit. Suojelualan etelälaidalla kasvaa luonnonmuistomerkkinä rauhoitettu kynäjalavaryhmä.

Linnuston seuraamiseen parasta aikaa on alkukesä, jolloin alueella on nähtävää ja kuultavaa ympäri vuorokauden. Yöllä äänessä ovat satakielet, luhta- ja viitakertukset sekä pensas- ja viitasirkkalinnut, päivällä voi tavata esimerkiksi kultarinnan, pikkulepinkäisen ja ruisrääkän.

Levähämistä ja eväiden syöntiä helpottavat pöytäryhmät, joita on alueella kaksi. Kalastuspaikat on merkitty opastauluihin.

[Valokuva Ruutinkoskelta](#) - Pira Cousin 5/2007

TAPAHTUMAT

Pvm	09.05.2008
Tapahtumatyyppi	Päätös
Kuvaus	Luonnonsuojelualan (Ruutinkoski) hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaminen UUS-2007-L-931-252 Linkki
Pvm	20.11.1990
Tapahtumatyyppi	Päätös
Kuvaus	Uudenmaan lääninhallituksen päätös: Hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaminen Linkki

Pvm	05.06.1990
Tapahtumatyyppi	Päätös
Kuvaus	Uudenmaan lääninhallituksen rauhoituspäätös 629/5.6.1990 Linkki

JULKAISUT

Suunnitelma

Nimi	Ruutinkosken luonnonsuojelualan hoito- ja käyttösuunnitelma
Tekijä	Luontotieto Keiron Oy
Sarja	Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisu 5/2008
Vuosi	2008
Linkki	Linkki

Esite

Nimi	Helsingin luonnonsuojelualueet 2001
Tekijä	Helena Pietilä (toim.)
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2001

Esite

Nimi	Helsingin arvokkaat luontoalueet 5. Ruutinkoski, joenvarsiluonnon keidas.
Tekijä	Väinö Hosiaisloma
Painopaikka	GX-Printec Oy
Vuosi	1993

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki
Luontotietojärjestelmä

LUONNONMUISTOMERKKI

KYNÄJALAVARYHMÄ, HALTIALA (3)

Taustakartta

Ortoilmakuva

KOHDEKUVAUS

Kynäjalavaryhmä sijaitsee pellon reunassa Ruutinkosken alueella, kosken alapuolisen uoman laajentuman kohdalla. Ryhmä koostuu tällä hetkellä kuudesta rungosta, joista suurimman ympärysmitta on 178 cm ja korkeus 14,5 metriä. (v. 2003). Puuryhmä sijaitsee luonnonsuojelualueella. Kohde on merkitty rauhoitusmerkillä.

TAPAHTUMAT

Pvm	10.05.1984
Tapahtumatyyppi	Päätös
Kuvaus	Rauhoitettu lääninhallituksen päätöksellä (LH: Nro 2313) Linkki

LAJIHAVAINTO

KYNÄJALAVA

Ulmus laevis

Suojeluarvot

Kuvaus

[Lajiraportti](#)

[Koko maassa rauhoitettu kasvilaji](#)

[Uhanalainen laji \(luonnonsuojeluasetus\).](#)

[Vaarantunut \(Vulnerable\)](#)

[Vaarantunut \(Helsingissä\)](#)

[Uhanalainen laji](#)

[Koko maassa rauhoitetut kasvilajit](#)

Ryhmä. Rauhoitettu luonnonmuistomerkkinä.

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

LUONNONSUOJELUALUE

VANTAANJOENTÖRMÄN LUONNONSUOJELUALUE (51)

Pinta-ala
(kartalta) 3,06 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

KOHDEKUVAUS

Vantaanjoentörmää luonnehtivat kasvistollisesti rikkaat ja pääosin hyvin säilyneet erityyppiset lehdot ja rinteiden viljavat niityt. Lehtojen kasvistoon kuuluu Helsingissä harvinaisia, vaarantuneita tai silmälläpidettäviä lajeja, kuten kevätlinnunsilmä, lehtosinijuuri, mustakonnanmarja, lehto-orvokki ja tesmayrtti. Pääasiallinen luontotyyppi on tuore runsasravinteinen lehto, jossa vallitsevina lehtotyypeinä ovat vuohenputki- ja sinivuokkokäenkaalityyppi. Alueen linnustoon kuuluvat mm. rantasipi, pikkulepinkäinen, käenpiika, punavarpunen, nokkavarpunen ja pikkutikka.

Vantaanjoentörmän vesi- ja ranta-aluetta hyödyntävät luontodirektiivin lajit saukko ja vuollejokisimpukka. Suojelualueella on merkitystä myös muille eliöille, kuten kääväkkäille ja lepakoille. Edelleen Vantaanjoentörmän merkitystä luonnonsuojelualueena korostaa alueen hyvä luonnontilaisuus, monipuolisuus ja kasvillisuustyyppien edustavuus. Suojelualueen laajuus ja välitön sijainti suurten luontoalueiden läheisyydessä tekevät siitä merkittävän osan maakunnallista viheralueverkkoa.

TAPAHTUMAT

Pvm	14.12.2012
Tapahtumatyyppi	Päätös
Kuvaus	Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen rauhoituspäätös UUDELY/704/07.01/2012 Linkki

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Vantaanjoentörmän luonnonsuojelualan hoito- ja käyttösuunnitelma 2011–2020
Tekijä	Luontotieto Keiron Oy
Sarja	Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 10/2011
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2011
Linkki	Linkki

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

LUONNONSUOJELUALUE NISKALAN ARBORETUM (6)

Pinta-ala
(kartalta) 2,26 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

KOHDEKUVAUS

Niskalan puulajipuiston eli arboretumin perusti Tuomarinkylän kartanon isäntä Jakob Kavaleff vuosina 1905-1917. Hän oli kiinnostunut luonnosta ja metsätaloudesta ja toi ulkomailta Suomeen harvinaisten puiden ja pensaiden siemeniä. Puulajipuisto perustettiin Kavaleffin taimitarhan esittelypuistoksi. Puisto siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen vuonna 1961.

Alueen luonto: Arboretum on historiallisesti ja luonnontieteellisesti arvokas nähtävyys ja opetuskohde eksoottisine puulajeineen. Alueella asuu myös monia eri lintulajeja, kuten nokkavarpunen, kultarinta, satakieli, luhta- ja viitakerttunen, viitasirkkalintu ja mustapääkerttu.

Alueella liikkuminen: Arboretumiin tutustumista helpottamaan on alueelle rakennettu polkuverkosto ja puille ja pensaille nimikyltit. Alueen länsipäässä on pöytäryhmä levähtämistä varten. Haltiavuoren luontopolku sivuaa aluetta eteläpuolelta.

TAPAHTUMAT

Pvm 30.08.2021
Tapahtumatyyppi Päätös
Kuvaus Hoito- ja käyttösuunnitelman hyväksyminen UUELY/7555/2021
[Linkki](#)

Pvm 09.05.2008
Tapahtumatyyppi Päätös
Kuvaus Luonnonsuojelun alueen (Niskalan arboretum) hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaminen UUS-2007-L-930-252
[Linkki](#)

Pvm 10.05.1984
Tapahtumatyyppi Päätös
Kuvaus Uudenmaan lääninhallituksen rauhoituspäätös 2311/10.5.1984
[Linkki](#)

JULKAISUT

Suunnitelma

Nimi Niskalan arboretumin hoito- ja käyttösuunnitelma 2021 – 2030

Tekijä	Sitowise Oy
Sarja	Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön julkaisu 2021:6
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2021
Linkki	Linkki

Suunnitelma

Nimi	Niskalan arboretumin hoito- ja käyttösuunnitelma
Tekijä	Luontotieto Keiron Oy
Sarja	Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisu 2008:6/Katu- ja puisto-osasto
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2008
Linkki	Linkki

Esite

Nimi	Helsingin luonnonsuojelualueet 2001
Tekijä	Helena Pietilä (toim.)
Painopaikka	Helsinki
Vuosi	2001

Esite

Nimi	Haltialan luontopolku
Tekijä	Eija Pouta. Helsingin kaupunki. Rakennusvirasto, viherosasto
Vuosi	1996

Esite

Nimi	Niskalan puulajipuisto, arboretum.
Tekijä	Helsingin kaupunki, kiinteistövirasto. Metsä- ja maatalousosasto. Pentti Alanko ja Kaija Rantala.
Vuosi	1988

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki
Luontotietojärjestelmä

MATELIJA- JA SAMMAKKOELÄINKOhteet RUUTINKOSKI (1/07)

Pinta-ala
(kartalta) 4,14 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

III

Paikallisesti arvokas alue

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

KUVAUS: Alue on Vantaanjoen rannassa, Haltialan tilan takana oleva luonnonsuojelualue. Peltoalueiden ja joen väliin jäävällä ranta-alueella on muutamia lammikoita, joissa sammakot lisääntyvät. Mikään laji ei ole erityisen runsas alueella, mutta mm. rupikonnille sopivia lisääntymislampia on Pohjois-Helsingissä enää vähän.

UHAT: Alue on erittäin aktiivisessa virkistyskäytössä ja ihmistoimintaa on alueella paljon. Koirien irrallaan pito ja polkupyöräily luonnonsuojelualueella on valittavan yleistä ja häiritsee myös mm. alueen linnustoa. Alueen opasteet ovat vanhoja eikä niissä kaikissa esim. selvästi kielletä polkupyöräilyä alueella. Polkupyörätelineet (huonokuntoiset) ovat vasta kosken kohdalla, eikä Haltialan tilalta päin tultaessa ole telineitä tai opasteita.

TOIMENPIDE-EHDOTUKSIA: Luonnonsuojelualueista kertovat opasteet tulee kunnostaa ja niiden sisältö päivittää ajan tasalle. Erityisesti tulee kiinnittää huomiota Haltialan tilan suunnasta (josta suurin osa ulkoilijoista tulee) tulevien ulkoilijoiden opastamiseen. Haltialan tilan parkkipaikalle voisi laittaa luonnonsuojelualueesta kertovia opasteita ja kartan alueesta.

MUITA HUOMIOITA: Alueen läheisyydessä on myös muita alueella elävien lajien lisääntymispaikkoja, mm. Paloheinän golfkentän vesiesteissä on yllättävän runsaasti sammakoita ja vesiliskoja. On myös mahdollista, että viitasammakko saattaisi kotiutua alueelle.

JULKAISUT

Raportti

Nimi Helsingin matelija- ja sammakkoeläinlajisto ja tärkeät matelija- ja sammakkoeläinalueet vuonna 2007
Tekijä Jarmo Saarikivi
Vuosi 2007

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

ARVOKKAAT METSÄKOHTEET KESKUSPUISTO 4, PALOHEINÄ JA HALTIALA (M24/11)

Pinta-ala
(kartalta) 104,65 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

KOHDEKUVAUS

[Kohdelomake M24](#) (pdf)

Kohdelomakkeessa on kerrottu kohteen kuvaus, elinympäristöt, puustotiedot, lajisto, vieraslajit, edustavuus, luonnontilaisuus ja muuttuneisuus sekä mahdolliset hoito- ja ennallistamistoimenpidesuosituksukset ym.

Kohteeseen kuuluvat kuviot on alle linkitetyissä kartoissa teemoitettu elinympäristötyypeittäin ja kriteeriluokittain. Elinympäristötyypeistä ja kriteeriluokista on kuvaus aineistokuvauksessa.

[Kartta: Elinympäristötyypit](#) (pdf)

[Kartta: Kriteeriluokat](#) (pdf)

Valokuvia kohteesta. Innofor Finland Oy.

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#)

Koostetaulukossa on esitetty mm. kuvioiden elinympäristötyypit ja kriteeriluokat taulukkomuodossa sekä kohteen lajistoa ja lahoppuutietoja puulajeittain.

[Koostetaulukko](#) (Excel)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

PERINNEMAISEMA KELLARINMÄEN KETO (8)

Pinta-ala
(kartalta)

0,06 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

▼

ARVOLUOKAT

P-
Paikallisesti arvokas--

KOHDEKUVAUS

Hyvin pieni pihaketo.

Pinta-ala: 0.05 ha Perinnemaisematyypit: keto Alueen kuvaus: Niskalassa, Vantaajoen eteläpuolella, Niskalan tilan läntisimmän talon länsipuolella sijaitsee hyvin pieni pihaketo ulkorakennuksen takana. Melko umpeenkasvaneen pienruohokedon valtalajeja ovat keltamatara, kissankello ja hopeahanhikki. Huomionarvoisia ovat ruusuruoho, litteänurmikka, tummatulikukka ja mäkivirvilä. Hoitotarve: Ketoa olisi tarpeen niittää umpeenkasvun pysäyttämiseksi sekä raivata sen ympäriltä varjostavaa puustoa.

JULKAISUT

Raportti

Nimi	Uudenmaan perinnemaisemat
Tekijä	Juha Pykälä ja Thomas Bonn
Sarja	Alueelliset ympäristöjulkaisut 178
Painopaikka	Oy Edita Ab
Vuosi	2000
Lisätieto	Julkaisijat Suomen ympäristökeskus ja Uudenmaan ympäristökeskus

[Kohteen lajihavainnot](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki
Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT VANTAA 1 (227/2017)

Pinta-ala 1,96 ha
(kartalta)

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

III

III-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Kosteat runsasravinteiset lehdot. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = Vaarantunut. Uhanalaisuusluokka: VU = Vaarantunut. Edustavuus: Heikko.

Puusto epäyhtenäistä. Tuomi, harmaaleppä, kiiltopaju, tervaleppä, koripaju. Vuohenputki, koiranputki, maahumala. Välillä niittyä, mesiangervo, korpikastikka, koiranheinä, nokkonen. Ulkoilutien ja joen välissä.

LUONTOTYYPPI: Kosteat runsasravinteiset lehdot

EDUSTAVUUS: 4 Heikko

LUONNONTILAISUUS: 2 Vähän heikentynyt

KULUNEISUUS: Kulumista havaittavissa

TYYPPILAJIT: tuomi, harmaaleppä, tervaleppä, kiiltopaju, vuohenputki, pajuasteri, koiranputki, maahumala, karhunköynnös, koiranheinä, koiranvehnä, kyläkellukka, vadelma

HUOMIONARVOISET LAJIT:

VIERASLAJIT: Pajuasteri, jättipalsami, rohtoraunioyrtti, koripaju, etelänruttojuuri.

VIERASLAJIEN PEITTÄVYYS: >50%

[Raportti](#) (pdf)

Kuva kohteesta v. 2017.

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT KELLARIMÄEN NIITTY 3 (2119/2020)

Pinta-ala
(kartalta) 0,29 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I

I-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi

[Arvokuokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Tuoret suuruohoniityt. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Edustavuusluokka: Kohtalainen.

[Raportti](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT KELLARINMÄEN NIITTY 2 (2124/2020)

Pinta-ala
(kartalta) 0,12 ha

Taustakartta Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I
I-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi
[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Tuoreet pienruohoniityt. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Edustavuusluokka: Hyvä.

[Raportti](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki
Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT KELLARIMÄKI (2125/2020)

Pinta-ala
(kartalta)

0,03 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I

I-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Tuoreet pienruohoniityt. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Uhanalaisuusluokka Suomessa: CR = Äärimmäisen uhanalainen. Edustavuusluokka: Hyvä.

[Raportti](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT NISKALAN METSÄ 4 (2133/2020)

Pinta-ala
(kartalta) 0,34 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

I

I-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Vanhat lehtipuuvaltaiset lehtomaiset ja tuoreet kankaat. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = Vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Suomessa: VU = Vaarantunut. Edustavuusluokka: Heikko.

[Raportti](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

UHANALAISET JA SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT LUONTOTYYPIT NISKALAN LEHTO 4 (2126/2020)

Pinta-ala
(kartalta) 0,63 ha

Taustakartta

Ortoilmakuva

ARVOLUOKAT

III

III-luokan uhanalainen tai silmälläp. luontotyyppi

[Arvoluokituksen perusteet](#)

KOHDEKUVAUS

Luontotyyppi: Tuoreet keskiravinteiset lehdot. Uhanalaisuusluokka Etelä-Suomessa: VU = Vaarantunut. Uhanalaisuusluokka Suomessa: VU = Vaarantunut. Edustavuusluokka: Heikko.

[Raportti](#)

[Aineistokuvaus](#)

Helsingin kaupunki

Luontotietojärjestelmä

